

GONIEC KRAKOWSKI 2 Mk.

Redakcja i administr.: Kraków, Dunajewskiego 7, Telefon Nr. 2502.
Biuro miastowe administracji: Karmelicka 16, Telefon Nr. 2086.

Prenumerata w Krakowie: miesięcznie Mk 56— Z odnośnieniem do domu oraz na prowincyi miesięcznie Mk 50— Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Nr. 219. — Rok III. Kraków, czwartek 12 sierpnia 1920. Redaktor naczelny: Dr. Roger Battaglia.

Bolszewicka propozycja pokojowa czy nowy wybieg sowietów?

Pomyślny zwrot w sytuacji militarnej. — Rokowania w Mińsku i spotkanie się obopólnych delegatów. — Rząd niema wiadomości ani z Moskwy ani z Londynu. — Wysłanie delegata polskiego dla wyjaśnienia sprawy. — Mimo to są przygotowania do wyjazdu delegacji polskiej. — Posiedzenie rady ministrów i R. O. F.

Warszawa (tel. M.). Dzień wtorkowy upłynął w Warszawie pod znakiem niezwyklego podniecenia. Już od rana pojawił się cały szereg pogłosek, kolportowanych w najrozmaitszych wersjach. Pierwsza zareagowała na nie giełda. Pod wpływem wieści

O POMYŚLNYM ZWROTCIE W NASZEJ SYTUACJI MILITARNEJ NA PÓLNOCY

o nowych propozycji pokojowych rządu sowieckiego, kurs marki polskiej uległ znacznej poprawie, dochodzącej do kilkunastu punktów. Dewizy zagraniczne nie tylko straciły na wartości, ale był moment zupełnego wstrzymywania się z transakcjami walutowymi. W godzinach popołudniowych dzienniki wydały nadzwyczajne dodatki, w których powołując się na radio moskiewskie, sygnalizowane z Wiednia, komunikowały, że rząd sowiecki proponuje, aby rokowania polsko-rosyjskie rozpoczęły się w Mińsku dnia 11 sierpnia, zaś na przekroczenie przez delegację polską frontu ustanawia się tenże sam dzień godzinę 8 wieczorem. Już to jedno zdanie wskazywało, że

ŹRÓDŁO WIĘDZĘSKIE JEST BALAMUTNE.

podaje bowiem 11 sierpnia jako dzień rozpoczęcia rokowań i godzinę wieczorną tegoż samego dnia ustala na przekroczenie linii bojowej przez delegację polską.

Sfery nierządne, do których nasz korespondent zwrócił się o wyjaśnienie, dały odpowiedź tej treści:

Z FRONTU PÓLNOGNEGO NADESZŁY RZECZYWIŚCIE POMYŚLNE RELACJE.

ale oczekiwane są jeszcze szczegółowe sprawozdania i wówczas dopiero można będzie ogłosić komunikat. Co się tyczy propozycji sowieckich, to

RZĄD POLSKI NIE OTRZYMAŁ JESZCZE NA

Źródło niemieckie o nocie Cziczierina

Gdańsk. (PAT) Dzienniki niemieckie donoszą z Londynu: Rząd sowiecki wysłał w sobotę z Moskwy notę, podpisaną przez Cziczierina do rządu polskiego. W nocie tej sowieci wzywają rząd polski, aby 8 sierpnia o godzinie 8-mej wieczorem delegacja polska zjawiła się na drodze między Międzyrzeczem a Brześciem Litewskim.

Rząd sowiecki oświadczył gotowość rozpoczęcia w dniu 11 bm. rokowań, podczas których ustaliliby również warunki pokojowe.

Gdyby istotnie Moskwa wysłała notę tej treści do Warszawy, to w takim razie tajemnicze pojawienie się parlamentarzystów rosyjskich na drodze Siedlice—Brześć Litewski, o którym mówi

Ministerstwo spraw zagranicznych stwierdza, że nie nadeszła żadna odpowiedź sowietów.

Sowieci nie odpowiedzieli na nasze radio z dnia 5 b. m. — Wysłanie delegatów polskich.

Warszawa. (PAT) Wobec pogłosek jakie pojawiły się w prasie Wydział prasowy ministerstwa spraw zagranicznych komunikuje, że do

RAZIEŻ ANI Z MOSKWY, ANI Z LONDynu ŻADNEJ DEPEZY.

Minister Skuiski zwrócił się nawet do redakcji gazet wieczornych z prośbą, aby informacjami wiedeńskimi nie kolportowano. Niektóre dzienniki wieczorne wstrzymały wskutek tego maszyny rotacyjną, będące już w ruchu, aby depezę tę usunąć ze szpał gotowego już numeru.

To wszystkie pogłoski o rokowaniach pokojowych zdają się mieć swoje źródło w następującym zajściu: W poniedziałek 9 b. m. zgłosili się parlamentarzyści sowieccy na drodze Brześć Litewski—Siedlice i oświadczyli, że przybyli, celem zabrania ze sobą polskiej delegacji pokojowej. Dowódca odcinka za pośrednictwem dowódcy armii skomunikował się z Warszawą, gdzie mu oświadczono, że nie tam nie jest wiadomo o propozycji wysłania delegacji pokojowej do Mińska. Wówczas parlamentarzyści sowieccy wrócili z powrotem do Baranowicz. Tegoż samego dnia zgłosili się oni raz jeszcze w dowództwie polskiem i zapowiedzieli swój przyjazd na następny dzień, wyrażając nadzieję, że delegacja polska zastaną już na miejscu. Rząd polski, aby wyjaśnić tę całą zagadkę, wysłał na wspomniany odcinek frontu delegata, który ma zbadać, co to wszystko znaczy i czy nie jest to jakiś nowy figiel sowiecki.

Pomimo jednak, iż warszawskie sfery rządowe nie otrzymały żadnej noty rosyjskiej, a nocne wycieczki parlamentarzystów bolszewickich uważają raczej za figiel, przygotowuje rząd nasz wszystko, aby w danym razie delegacja nasza mogła wyjechać. Dziś odbędzie się posiedzenie Rady ministrów i R. O. P., na którym ustalone zostaną polskie warunki pokojowe, instrukcje dla delegatów i ewentualny skład delegacji. — Wzięliby w niej udział reprezentanci stronnictw sejmowych, wojskowej i jedyni przedstawiciele prezydium Rady ministrów.

umieszczona powyżej depeza naszego korespondenta warszawskiego, byłoby wytłomaczone.

W każdym razie należy stwierdzić, że rząd nasz noty takiej do chwili, gdy to piszemy nie otrzymał, i że warszawska radiostacja jej nie odebrała.

Wobec dotychczasowej podstępnej metody sowietów nasuwa się podejrzenie, że Cziczierin wspomnianego radia do Warszawy nie wysłał, a wiadomość o niej puszczono w świat celem zamydlenia oczu co do kwestyi, po której stronie leży wina przeciągania układów. Tak samo wysłanie parlamentarzystów sowieckich na wymienioną drogę mogło być komedią, zaaranżowaną dla uwiarygodnienia wysłania noty. Zresztą sprawy wyjaśnią wysłani delegaci polscy. (Red.)

też chwili żadna odpowiedź z Moskwy na nasze radio z dnia 5 bm. nie nadeszła do Warszawy, natomiast wdań przedwczorajszym do for-

poczt naszych na froncie zbliżyli się parlamentarzyści bolszewicy z zapytaniem dlaczego dotąd nie wysłano delegatów do rokowań o zawieszenie broni i o pokój, zaznaczając, że wobec rozlicznych nieporozumień spowodowanych radiotelegraficznym sposobem wysyłania not należałoby nieporozumienia te wyjaśnić. Wobec tego mimo braku oficjalnej odpowiedzi rządu sowieckiego rząd polski postanowił celem wyjaśnienia nieporozumień radiotelegraficznych i omówienia daty i miejsca spotkania pełnomocników wysłać delegację złożoną z pp. dyrektora departamentu politycznego ministerstwa spraw zagranicznych Okęckiego i majora Stamirowskiego. Delegacja ta wyjechała celem przejścia frontu na szosie Siedlice—Brześć Litewski.

Manewry sowieckie wobec Polski.

Odpowiedź polska: utrzymanie frontu

Warszawa (tel. M.). „Gazeta Warszawska“ zamieszczając depeze o warunkach rządu angielskiego pod adresem sowietów, zauważa, że dotąd nie otrzymano potwierdzenia tych wiadomości. Możliwym jest też, że w tym wypadku ma się do czynienia z manewrem, jakim w ostatnich czasach rząd sowiecki stało operuje wobec Polski. To też społeczeństwo polskie zachowa nadal czujność i wszystkie swoje siły wyteży, celem utrzymania frontu.

Czesi na usługach sowietów.

Praga (PAT) „Prawo Lidu“ zamieszcza oświadczenie czesko-słowackiego związku Czechów (studzież organizacyj robotniczych i urzędniczych, w którym wzywa się robotników czeskich, aby stawiali opór przewiezieniu materiału wojennego i amunicji do Polski, Węgier i Rumunii, ponieważ materiał wojenny, przewieziony do tych krajów, mógłby być użyty do wojny z Rosją sowiecką.

Niemieccy przyjaciele sowietów.

Nauen (PAT) Radio. Spartakistyczna Róża Fahne umieściła nową odezwę partii komunistycznej do niemieckich związków zawodowych z zagrożeniem strajkiem generalnym i zbrojnym wystąpieniem w razie, gdyby rząd niemiecki złamał neutralność albo jeżeliby choć w sposób nie bezpośredni popierał akcję przeciwko Rosji sowieckiej. Odezwa podnosi, że nie mogą być ładowane ani wojsko ani armaty, ani amunicja.

Tłumny powrót uchodźców do Brodów.

Lwów (tel. wł.). Uchodźcy z Brodów zaczęli tłumnie wracać. Przed gmachem szkoły im. Konarskiego, gdzie wydaje się przepustki na powrót, gromadzą się tłumy, chcące powrócić.

Reaktywowanie poczt w Małopolsce wschodniej.

Lwów (tel. wł.). Dyrekcja poczt we Lwowie z dniem dzisiejszym reaktywowała urzędy pocztowe w Małopolsce wschodniej, ewakuowane z powodu grożącego nadejścia nieprzyjaciela. Między innemi reaktywowany został urząd pocztowy w Brodach, co najlepiej świadczy o poprawieniu się naszej sytuacji.

Służący oficerscy na front.

Warszawa (tel. M.). Jak słychać, ministerstwo spraw wojskowych nakazało odesłanie na front wszystkich ordynansów oficerskich, których w samej Warszawie jest pokaźna liczba.

Rozbicie 72 dywizji piechoty bolszewickiej.

Straty nieprzyjaciela pomiędzy Narwią a Bugiem. — Walki o Ciechanów. Mława broni się skutecznie.

Warszawa, (PAT) Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 10 sierpnia:

Walki o Ciechanów trwają w dalszym ciągu. Garnizon Mławy pomysłnie odpięra ataki nieprzyjacielskie. Między Narwią a Bugiem wywiązała się zacięta walka, w której przeciwnik poniósł bardzo ciężkie straty i nie zdołał przełamać naszego frontu. Na wschód od Węgrowa również walki. Na wschód i południe od Siedlec trwa w dalszym ciągu planowe przegrupo-

wanie naszych oddziałów bez nacisku ze strony nieprzyjaciela. Na wschód od Sokala w rejonie Grochowa odziały pierwszej dywizji piechoty legionów w śmiałym wypadzie rozbiły 72 brygadę piechoty sowieckiej pod Świniuchami, zdobywając 8 dział i biorąc kilkudziesięciu jeńców. Między Seretem a St. Strypą ickalne walki naszych i ukraińskich wojsk z dobrym rezultatem.

Naczelne dowództwo wojsk polskich, sztab generalny.

Lublin w obronie ojczyzny.

Lublin (PAT). Wojewoda lubelski wydał następującą odezwę do mieszkańców miasta Lublina:

„Do broni wzywa rząd cały naród, wzywa do łączenia się całej ludności z armią naszą w jednym wspólnym wysiłku. W granice województwa lubelskiego wdzierają się wróg zgłodniały, wiedziony żądzą rozboju i grabieży. Idzie ku nam rabunek i gwałt, niewola i hańba. Któż to ścierpi? Czyja dłoń nie chwyci broni? Któż może znieść, gdy wróg odbiera nam i bezczęści ziemię polską w oczach naszych. Któż nie chce

bronić od grabieży rodzinnego domu? W Lublinie i w Lubelskiem to się nie uda. Tu wróg nie zagrzeje miejsca. Wzywamy wszystkich mieszkańców od 16 do 50 lat do wstępowania w szeregi. Kto niezdolny do noszenia broni, będzie sypać okopy i szanice. Zwycięzimy, gdy stanąmy wszyscy, ale chwili tracić nie wolno. Obywatele miasta Lublina, dzisiaj wiąże nas jedno hasło, jedna myśl, jedno uczucie: „Nie dajmy siedzib naszych, wypędźmy dziką horde precz!”

Wojewoda lubelski: St. Moskalewski.

Utrata obywatelstwa polskiego za niespełnienie obowiązku wojskowego.

Warszawa (PAT). Rada ministrów uchwaliła projekt rozporządzenia w przedmiocie utraty obywatelstwa państwa polskiego na skutek niespełnienia obowiązków służby wojskowej, pro-

jekt rozporządzenia w przedmiocie ustanowienia krzyża walecznych, oraz przyjęła statut rady obrony stolicy.

Zaopatrzenie rodzin najemnych pracowników jako ochotników wojskowych.

Warszawa (PAT). Prezydium rady ministrów komunikuje: Rada ministrów na posiedzeniu z dnia 9 sierpnia 1920 r. uchwaliła projekt rozporządzenia R. O. P., normujący prawa, jakie i do pracodawców w sposób fizyczny i prawny przysługiwają mają najemnym pracownikom i ich rodzinom, w razie gdyby ci pracownicy dobrowolnie wstąpili do wojska. W myśl tego rozporządzenia ochotnik natychmiast po pokazaniu dowodu, że wstąpił do wojska, otrzymuje od pracodawcy jednorazowy zasiłek w wysokości dwutygodniowej swej płacy. Rodzina robotnika, złożona z kilku członków, otrzymuje przez cały czas trwania jego służby wojskowej po-

wę jego dotychczasowego uposażenia i świadczenia w naturze, w terminach tych samych, w jakich je pobierał ochotnik, oraz całkowitą używalność mieszkania służbowego. Bezdzietne żony, rodzeństwo i rodzice mają pobierać jedną czwartą część uposażenia, jeżeli byli istotnie przez ochotnika utrzymywani. W razie śmierci albo niewoli ochotnika, prawa powyższe przysługują rodzinie jeszcze przez trzy miesiące od chwili śmierci albo dostania się do niewoli ochotnika. W razie urlopu dłuższego niż dwa tygodnie, prawo powyższe ulega zawieszeniu na czas urlopu, a w razie dezercji ochotnika wszelkie uposażenie ustaje.

Podróże generalnego delegata po wsch. Małopolsce.

Sprawa poboru i zgłaszania się ochotników do wojska.

Lwów (PAT). „Gazeta Lwowska” donosi: Generalny delegat rządu, dr. Gałęcki, udał się w towarzystwie komendanta policyi na Małopolskę, pułkownika Olszowskiego, do Podhajec, gdzie odbył konferencję z przedstawicielami wszystkich władz miejscowych. Następnie udał się do Brzeżan, gdzie również odbył konferencję z przedstawicielami władz miejscowych. W drodze powrotnej do Lwowa zatrzymał się dr. Gałęcki w Przemyślanach i tu odbył konferencję z przedstawicielami władz i ludności.

We wszystkich miejscowościach, które delegat odwiedzał, zajmował się on przede wszystkim sprawami, związanymi z sytuacją wojskową. We wszystkich miejscowościach omawiał delegat zarówno z przedstawicielami władz, jak i ludności sprawę poboru i zgłaszania się ochotników do szeregów, dalej sprawy aprowizacyjne, wykupno zbóż, sprawy sanitarne oraz wszystkie, które związane są z koniecznościami wojennymi.

Stan oblężenia w obszarach zagrożonych.

Warszawa, (PAT) Wczorajszy „Monitor” zamieszcza rozporządzenie z dnia 6go bm. w przedmiocie ustanowienia stanu oblężenia na

obszarach, uznanych przez ministerstwo spraw wojskowych za zagrożone pod względem wojennym.

Przez Górny Śląsk nie idą wojska francuskie do Polski.

Bytom (PAT) Podana przez jedną z agencji prasowych w Berlinie wiadomość, jakoby dy-

rekcja kolejowa w Katowicach otrzymała urzędowe zawiadomienie o transporcie wojsk fran-

cuskich przez Górny Śląsk do Polski, jest nieprawdziwa, również nieprawdziwym jest doniesienie, jakoby na skutek tej wiadomości wśród kolejarzy Górnego Śląska powstało oburzenie. Jedną i drugą wiadomość zdementowano ze strony rządu niemieckiego. Na Górny Śląsk nadchodzą jedynie nowe posiłki okupacyjne francuskie z Moguncyi.

Ograniczenie ruchu do Gdańska.

Gdańsk, (PAT) Począwszy od dnia dzisiejszego nie będą puszczane na terytorium wolnego miasta Gdańska osoby, jadące z Polski, a nie posiadające dokumentów, motywujących ich podróż do Gdańska. Zarządzenie to spowodowane zostało zupełnym brakiem pomieszczenia w Gdańsku oraz trudnościami aprowizacyjnymi, z którymi walczą Gdańsk. Zarządzeniu temu nie podlegają emigranci, zaopatrzeni we wszelkie dokumenty i wizy.

Rozwój polskiego sportu na Górnym Śląsku.

Bytom (PAT) Dnia 8 bm. odbył się w Bytomiu zjazd polskich towarzystw sportowych G. Śląska w celu utworzenia związku okręgowego swoich towarzystw. Sport polski na Górnym Śląsku jest jeszcze bardzo młody, bo datuje się dopiero od stycznia br., kiedy powstało pierwsze towarzystwo polskie sportowe. Obecnie istnieje już 120 towarzystw. Najwięcej powstała ich od maja do końca lipca i nadal powstają nowe grupy. Polskie towarzystwo sportowe odciągnęło bardzo wiele młodzieży z niemieckich towarzystw. W ten sposób stało się bardzo ważnym czynnikiem w wychowaniu narodowym młodzieży śląskiej. Związek polskiego sportu na Śląsku zaczął wydawać od kwietnia swój własny tygodnik pod tytułem „Sportowiec”. Do wznowienia polskiego sportu na Śląsku przyczyniły się w wielkiej mierze kluby „Pogon” i „Czarni”, którzy wysyłałi swoich członków na zawody i zaprosili następnie górnoślązaków na zawody do Lwowa, oraz wysyłałi swoich strażników.

Katastrofalny brak pracy w Czechach.

Praga (PAT) Dzienniki czeskie na katastrofalnie szerzące się bezrobocie na Czechach. W znanej fabryce obuwia Baty, zwolniono z pracy 10 tysięcy robotników z powodu braku zamówień. „Czeskie Slovo” pisząc o tem, konstatuje wzrastające bezrobocie i radzi czeskim robotnikom, aby emigrowali do Francji.

Katastrofa w kopalni.

6 górników zabitych.

Polska Ostrawa, (PAT) Przedwczoraj wieczorem przyszło w kopalni „Sałma” w Polskiej Ostrawie do katastrofy, której ofiarą padło 6 górników, dwóch górników ciężko, dwóch lekko rannych. Katastrofa wywołana została wybuchem gazów lotnych. Nazwiska robotników zabitych brzmią: Rokosz, Kubin, Miczek, Słusarek, Mróz, Unzeitig. Prace ratunkowe są jeszcze w toku. Na razie zdołano przeszkodzić wybuchowi pożaru. Wdrożone śledztwo wykazało że katastrofę spowodował wybuch pyłu węglowego.

Ruch powstańczy w Irlandyi.

ZASADKA NA PATROL ANGIELSKI

Poldhu, (PAT) Radio. W sobotę wieczorem w Kildorrery (hrabstwo Cork w Irlandyi) siedmiu ludzi urządziło zasadzkę na patrol i strzeliło 6 żołnierzy. Pozostawili oni na miejscu swoich 6 rannych, którym pomocy udzieliło Pogotowie i siostry miłosierdzia. Jeden z żołnierzy patrolu zmarł.

Rekordowa podróż łodzi.

Poldhu (PAT). Niezwykłą podróż przez ocean atlantycki odbyła 35-stopowa łódka motorowa Tlyfoon, która przybyła do Cowes. Ten mały okrępek przepłynął bez zatrzymania się od Cap Race w Nowej Funlandyi do wysp Scylli, czyli 2100 mil angielskich w ciągu 15 dni i 9 godzin, co jest uważane za rekord dla tak małego statku. Załoga składała się z trzech ludzi, w tej liczbie był W. Washburn, główny wydawca piaski poświęconych sprawom łodzi motorowych w Nowym Jorku.

Niemcy chcą nawiązać z Bolszewią natychmiastowe stosunki dyplomatyczne.

„Pacyfikacja Europy możliwa tylko przy współdziałaniu Rosyi. — Oświadczenie min. Simonsa.

(Telegram własny „Gońca Krakowskiego“).

Berlin, 10 sierpnia.

Minister spraw zagranicznych Simons oświadczył sprawozdawcy „Leipziger Volkszeitung“, że Niemcy chcą natychmiast nawiązać stosunki dyplomatyczne z Rosją sowiecką, pod warunkiem, że Rosya da Niemcom pełną satysfakcję za zamordowanie hr. Mirbacha.

Minister zaznaczył dalej, że **PACYFIKACJA EUROPY JEST MOŻLIWA TYLKO PRZY WSPÓLPRACY ROSYI (?)**.

Wszystkie stronnictwa niemieckie są zgodne w życzeniu, aby nawiązać przyjazne stosunki z

Rosją.

Państwa buforowe — zakończył minister — mają dla nas wielkie znaczenie jako mosty, łączące Niemcy z Rosją, gdyby jednak miały one być baryerami, to wolimy dążyć do wspólnej z Rosją granicy. Zresztą ostatnie słowo w tej kwestii będzie można wyrzec dopiero przy bezpośrednich rokowaniach z Rosją.

(Oświadczenie to ministra spraw zagranicznych Rzeszy zdaje się potwierdzać niepokojące pogłoski, podane przez prasę zagraniczną, a mówiące, że tajny układ między Niemcami a Rosją bolszewicką jest już faktem dokonanym.)

„Bolszewizm nie można ugłaskać czy zniszczyć rokowaniami“.

Trzeba mu przeciwstawić czyn orężny. — „Temps“ o polityce Koalicji wobec Polski i Rosyi.

Paryż, 10 sierpnia.

Ostatni numer paryskiego „Temps’a“ omawia w artykule wstępnym obecną sytuację, nie tracąc bynajmniej nadziei w przyszłość najbliższą. Nie jest rzeczą tajną, — powiada „Temps“ — że bolszewicy umyślnie zwlekają z rokowaniami o rozejm z Polską, ażeby przed rozpoczęciem negocjacji zdobyć Warszawę i zaprowadzić tam sowiecki ustrój rządów. Zwracając uwagę, iż ewentualna klęska Polski zmieniłaby zupełnie kartę Europy, apeluje do mężów stanu koalicji, by opanowali nerwy i powzięli decyzję.

Jaka jest zatem obecna konstelacja polityczna i do jakich źródeł da się ona sprowadzić?

Odpowiedź na to pytanie ułatwi, zdaniem autora artykułu, powzięcie skutecznych postanowień w kierunku odświeżenia niebezpieczeństwa.

Z wojny, wygranej przez koalicję, wyszły ze stratą, Niemcy i Rosya. Ta ostatnia jednak święci obecnie swój tryumfalny powrót do Europy pod batutą bolszewicką, z kozakami na czele. Niemcy drżą z niepewności, ale także i w nadziei, w oczekiwaniu korzystnego dla nich zwrotu w polityce europejskiej.

Anglia chciała pierwotnie pertraktować z bolszewią, sądząc, iż system bolszewicki, tak niepewny w czasie wojny, rozpadnie się za nastaniem pokoju. Przejrzeli to bolszewicy i drwią

z koalicji. Jakowe pertraktacje toczą się już przeszło miesiąc, bo od 11 lipca. Tymczasem do dziś dnia o zawieszeniu broni ani słycho, Kamieniew i Krassin bawią w Londynie, a głośnie słowa koalicji nie zasłonią Warszawy, jak się okazuje przed niebezpieczeństwem najazdu.

Ostatecznie „Temps“ dochodzi do konkluzji:

„Krymskie niebezpieczeństwo“ dla bolszewickiej Rosyi.

Gen. Wrangel i jego armia. — Sukcesy Wrangla wywołały nerwowość wśród bolszewików. — Społeczny program rządu krymskiego. — Sowietu wzywają do mobilizacji komunistów przeciw Wranglowi.

10 sierpnia.

Ostatnie radia bolszewickie przynoszą szereg ciekawych szczegółów o położeniu armii gen. Wrangla, walczącej przeciwko bolszewikom na froncie południowym. Ton enuncjacji tych jest tak rzeczowy, że mimowolnie odnosi się wrażenie, iż „niebezpieczeństwo krymskie“ jest dla republiki sowieckiej wielkie, dużo większe, niż sobie ogół nawet wprost antebolszewicko usposobiony wyobrażał.

Przedewszystkiem zarówno oficjalnie, jak i półoficjalnie organy Rosyi sowieckiej stwierdzają wyraźnie, że **gen. Wrangel był dotychczas**

stanowczo przez bolszewików niedoceniany.

Spróbujmy przypomnieć szereg wypadków. Po pogromie Denikina dowództwo czerwonej armii, nie chcąc forsować Perekopu, pozostawiło tem samem wolną rękę czynnikom antybolszewickim, w przygotowywaniu nowej akcji, w przeświadczeniu, iż skazana ona jest z góry na zupełne fiasko.

Stało się jednak inaczej. Po złożeniu dowództwa przez Denikina, komendę rozbitków armii krymskiej objął gen. Wrangel, człowiek stosunkowo jeszcze młody i bardzo energiczny, a posiadający przytem niezmiernie rzadko napo-

ALEKS. JORDAENS.

2

ODWET.

Stefka przyszedłszy do domu dopiero ochłonięła.

Im bardziej rozmyślała tem większe poczęła robić sobie wyrzuty.

Jak ja mogłam — mówiła do siebie — co się ze mną stało. Dałam się całować jak pokojówka.

I to ja, ja... która tak zawsze starałam się być dumna i zimna. Co on sobie o mnie pomyśli.

Lecz fala wspomnień wstrząsnęła jej nerwami wywołując inne wrażenie.

Ale też on całuje, aż ogień przechodzi całe ciało. Oczy jego płoną i usta płoną, tak że człowiek poddaje się bez siły i woli.

O rozkoszy, dziwna rozkoszy.

Usta jego błędzą po mej twarzy, budząc uczucie czegoś niewypowiedzianego miłego.

I znów nanowem robiła sobie wymówki:

Jak ja mogłam nie bronić się bardziej jeszcze. Dlaczego nie użyłam słów stanowczych i nakazujących posłuch, aby mię zostawił i nie ścisnął.

Stefka przewracała się na łóżku z niepokojem, szarpana temi sprzecznościami. Dopiero nad świtem usnęła.

Wstawszy rano uspokajała się przed sobą:

No tak, ale powiedział, że mnie kocha, to przecież coś znaczy.

Nazajutrz Jan czekał na nią jak zwykle. Był swobodny i wesoły jak zawsze. O wczorajszej wycieczce nie wspominał wcale. Dopiero za kilka dni zapytał jej czyby nie poszła za miasto w

inną stronę. Stanowczo się sprzeciwiła. Lecz on wbił w nią swoje czarne, ogromne, pełne wyrazu oczy w takim poddaniu się i prośbą oraz przemawiał tak miło a natarczywie, że nie potrafiła mu odmówić.

Tak jej się podobał w całej swej wysmukłej postaci o dystygnowanych ruchach, że to ją rozbroiło.

Postanowiła sobie jednak trzymać go z daleka i na dystans.

Lecz wszystkie te rozumowania pierzchyły, gdy znaleźli się znów sami nad płynącą wśród półrzeczulką i usiedli nad jej brzegiem. Potrafił ją upoić dźwiękiem słów cudnych i miłosnych. Odurzał ją całkowicie mówiąc do niej pieszczotliwie jak do dziecka.

— Kocham cię o kocham moja mała, moja uwielbiona. Obejmij swemi rączkami moją szyję. O tak, tak.

A gdy objęła, poczęł znów obsypywać ją gradem szalonych, zawrotnych pocałunków. Jej się zdawało, że całuje ją jakiegoś nieznanego, złota, spadłe z nieba szczęście.

Szczęście to powstało nagle w jej duszy, ciesząc się bez miary swem istnieniem. Jan wydał się jej uosobieniem miłości słodkiej, wielkiej, i rozkosznie miłej.

Słyszcząc oczy jego patrzyły na nią z niewypowiedzianym urokiem, wstrząsając ją aż do dna duszy.

Tak — myślała — tak musi wyglądać miłość.

Pierzchyły naraz wszystkie skrupuły pod wpływem objęć coraz mocniejszych i natarczywszych.

A on całował, całował aż do nieprzytomności, coraz bardziej, coraz goręcej, wprowadzając ją w stan podobny do upicia mocnym winem. W stan przyjemnego odrętwienia.

W jakiejś chwili uczuła, że już trzeba iść.

Zebrała siłę woli i pociągnęła go za sobą. Poszli prędko w kierunku domu.

Przestała już walczyć ze sobą i już się nie broniła przed wspomnieniami tych chwil.

Tak trwała ta sielanka kilka tygodni. Jan przychodził wciąż, zawsze był czuły i jednakowo Stefka zajęty. A ona poddawała się jego niebezpiecznemu urokowi coraz bardziej.

Przywykła do jego obecności i pragnęła jej.

Pewnego dnia jednak nie przyszedł.

Przypuszczała, że coś zaszło, co mu w przyścisłej przeszkodziło. Lecz na drugi dzień to samo. Począł mijać dzień trzeci, czwarty, a Jana nie było.

Stefka zaczęła się niepokoić. Wychodząc z biura posyłała smętne spojrzenie w miejsce, gdzie zawsze stał Jan, oczekując na nią. Było puste i beztłonie zimne. Oczy zatem chowały się w głąb, nie patrząc na nikogo i na nic, jakby zwrócone wewnątrz duszy, ku swemu smutkowi.

Ogarnęła ją bowiem niewymowna tęsknota i smutek.

Co się stało? Gdzie on jest? Co to znaczy? Wszelkie domysły jej gubiły się w zupełnej niewiadomości.

Czekała na list z dnia na dzień, lecz tenże nie przychodził. Niepokój wzrastał w niej z każdą chwilą. Nie mogła pracować i usiedzieć w biurze. Przychodząc do domu pogrążała się w niepokojnych myślach o nim. Szumiały jej w uszach jeszcze jego słowa, a usta paliły płomienne pocałunki.

Wiedząc jego adres napisała wreszcie list do niego i posłała przez posłańca.

(Ciąg dalszy nastąpi).

tykany u generałów armii rosyjskiej zmysł polityczny, pozwalający mu reprezentować nie tylko armię, ale i cały kurs polityki kontrrewolucyjnej.

Po zreorganizowaniu armii rozpoczął Wrangel swą ofensywę od przetrwania okalającego Perekop pierścienia fortyfikacji bolszewickich, co mu się udało po zaciętych, krwawych dwutygodniowych walkach. Ofensywa jego zwiększyła następnie swoje tempo tak, że

OBECNIENIE OGNISKO ARMII KRYMSKIEJ ROZROSŁO SIĘ DO ŁUKU, MAJĄCEGO W PROMIENIU 100—150 KM., KTÓREGO OŚRODKIEM JEST KRYM.

W ostatnich dniach — jak doniosły radia — gen. Wrangel zajął Cherson, położony u ujścia Dniepru i podszedł pod Mikołajów, leżący u ujścia Bohu. Szybkiemu posuwaniu się gen. Wrangla okazuje skuteczną pomoc okoliczne włościanstwo, do którego wydał on ukaz, przeprowadzający w szerokim zakresie reformę rolną, przekreślając w ten sposób cały system „czernoseczny” Denikina.

W Moskwie akcja Wrangla zaczyna wywoływać silne zaniepokojenie. Powszechnie zwracają uwagę na możliwość współdziałania armii gen. Wrangla z ewentualnym antybolszewickim wystąpieniem Rumunii. „Prawda” zarzuca też wprost rządowi sowieckiemu opieszałość i lekceważenie, z jakim odnosi się dotychczas do „krymskiego frontu”.

Oto co podaje jeden z ostatnich radiotelegramów moskiewskich:

„Wrangel jest niebezpiecznym w ścisłym wojskowym sensie w razie wystąpienia Rumunii. Wrangel jest niebezpieczny tem zamieszaniem,

które wnieść może przy zetknięciu się z zamoznemi warstwami kozactwa. Jest on dalej moralnie niebezpiecznym w tem, że jego ofensywa może naszej armii, walczącej na polskim froncie, przysporzyć nieco niepokoju. Wreszcie gen. Wrangel niebezpiecznym jest dla naszej polityki zagranicznej, tem, że jego powodzenie zmniejsza ogólne poważanie Rosyi i podkopuje jej stanowisko w polityce międzynarodowej. Oczywiście Wrangel odciąga sowieckie nasze siły od pracy gospodarczej wewnątrz kraju. Każda więc zwłoka w zniszczeniu Wrangla jest przestępstwem. Powinniśmy natychmiast przeprowadzić akcję systematycznie zorganizowanej propagandy, wszyscy: komunistyczne partie, związki zawodowe i prasa. Propaganda ta zwłaszcza ważną jest w okolicach przyfrontowych. Tam ona nie tylko jest potrzebna, aby powołać wszystkich do walki i uprzędzić ewentualną kontrrewolucję, ale i dla przeciwdziałania agitacji „kulaków” (bogaty chłopek) w razie przyścia Wrangla. Należy przeprowadzić mobilizację na froncie krymskim zdeklarowanych komunistów, należy przyciągnąć ochotników. Rozumiemy dobrze straszne niebezpieczeństwo, które nam zagraża”.

Ta odezwa sowiecków jest obecnie rozrzucona po całej Rosyi. Skutki jej jednak nie są wcale imponujące. Raczej przeciwnie sympatye dla gen. Wrangla, wrastają wśród włościanstwa i mieszczanstwa rosyjskiego.

Nie przesadzając ostatecznych wypadków, należy w każdym razie stwierdzić, że rząd krymski i jego armia mogą w najbliższym czasie w stosunkach rosyjskich odegrać bardzo doniosłą rolę.

ry brak węgla, zamknął zupełnie gazownię na kilka miesięcy, aby przeprowadzić remont pieców i aparatów. Istniejące aparaty są za małe w stosunku do nowo zbudowanych przez Niemców pieców, i dlatego kwestyą najbliższej przyszłości — o ile na to pozwolą względy natury technicznej tj. możność otrzymania odpowiednich maszyn — jest budowa nowych aparatów. Gazownia na razie po ostatnim remoncie doprowadzona jest do normalnego stanu i w tych warunkach kilka lat może jeszcze prosperować.

Podstawowym błędem niemieckiej gospodarki była krótkowzroczność i nieznanie rozwoju; zbudowali oni nad brzegiem Warty w jednym miejscu elektrownię, wodociągi i gazownię, dziś gdy okazuje się potrzeba rozszerzenia tych zakładów, trzeba je przebudowywać, rozdzielać i przenosić na inne place, ponieważ dotychczasowy teren jest niewystarczający, przytem teren, na którym je zbudowano, położony jest poniżej poziomu rzeki i dolnym częściom elektrowni grozi stałe zalanie. Plany i prace przygotowawcze do budowy nowej elektrowni i zakładów wodociągowych są w toku.

Dalszym ważnym drogowskazem gospodarki niemieckiej jest

SPRAWA ROZBUDOWY MIASTA.

Projektowaniem jest budowanie, niezależnie od istniejącego już portu handlowego na Warcie — drugiego portu przemysłowego, przy którym mogłyby grupować się fabryki i warsztaty. Ogólny plan rozbudowy miasta z uwzględnieniem sprawy mieszkań i parków jest obecnie w opracowaniu.

Zmiana polityczna ostatnich lat przyłączenia Poznańskiego do macierzystego ciała: Polski wysuwa na pierwszy plan kwestyę niezmiernie doniosłości mianowicie

KWESTYJĘ POŁĄCZENIA POZNANIA DROGĄ WODNĄ Z SIECIĄ DRÓG RZECZYNYCH W POLSCE.

Za czasów niemieckich Poznań miał połączenie Wartą, Odrą i dalej kanałami ze Szczecinem, Bremą i Lubką, dzisiaj jest od nich odcięty, należy przeto z chwilą unormowania się stosunków politycznych przystąpić do

BUDOWY KANAŁU, ŁĄCZĄCEGO POZNAŃ Z WISŁĄ.

W tym zakresie magistrat poznański zbiera materiały i projektuje plany, jak prace przygotowawcze przyszłych robót.

Ludność Poznań — zakończył prez. Drwęski — wynosi obecnie 200.000 mieszkańców, z czego stałych mieszkańców jest około 180.000, w tej liczbie Niemców, którzy dotychczas jeszcze nie wyjechali jest 17—18 tysięcy.

W. G.

Poznań pod administracją polską.

Magistraty w Poznaniu, a w Małopolsce. — Pierwsze prace magistratu poznańskiego po wyzwoleniu miasta. — Spolszczenie władz komunalnych. Wkrótce nie będzie w nich ani jednego Niemca. — Opłakany stan gazowni, elektrowni i wodociągów w chwili przewrotu. — Prace techniczne. — O połączenie Poznania z siecią dróg rzecznych w Polsce.

Wywiad z prezydentem Poznania dr. Drwęskim.

Poznań, 9 sierpnia.

Prezydent Poznania dr. Drwęski, (którego — nawiasem mówiąc — zbyt pohośnie Andrzej Niemojewski posadził o popieranie Niemców i niemieczyzny) udzielił korespondentowi cennych informacji dotyczących gospodarki miejskiej Poznania.

Przedewszystkiem organizacja władz miejskich — zaczął dr. Drwęski — jest u nas inną niż w Małopolsce. Magistratem nazywa się u nas zespół, składający się z prezydenta, burmistrza i radców miejskich; urzędnicy i siły pomocnicze nieobjęte są pojęciem „magistratu”. Magistrat jest nie tylko organem wykonawczym ale przede wszystkim organem decydującym i władzą. Uchwały rady miejskiej tj. przedstawicieli mieszkańców, którzy wybrali magistrat, mogą być przez ten magistrat kwestyonowane i nieprzyjmowane.

Pierwszą pracą zasadniczą po ustąpieniu magistrackich władz niemieckich było w zakresie gospodarki miejskiej — podobnie jak i w innych dziedzinach —

SPOLSZCZENIE ORAZ REORGANIZACJA WŁADZ I URZĘDÓW.

Na sto urzędników i sił biurowych, podległych magistratowi poznańsk., było nie więcej jak 100 Polaków, z których prawie wszyscy zajmowali podrzędne stanowiska, kilku tylko było na średnich stanowiskach. Wyższego urzędu nie piastował ani jeden Polak.

Nastąpił okres spolszczenia urzędów.

W dniu 1 lipca 1920 r. było tylko 34 urzędników Niemców (na niższych stanowiskach), ale Niemcy stale wyjeżdżają, tak że w najbliższych dniach nie będzie ani jednego Niemca zatrudnionego w urzędzie magistrackim w Poznaniu. Obsadzanie stanowisk przez Polaków połączone było z kolosalną pracą, ponieważ brakowało wykwalifikowanych sił; uczyło się urzędników, robiło się prelekcye, aby tylko jak najprędzej pozbyć się Niemców, którzy do czasu musieli być tolerowani. Równolegle ze spolszczeniem władz i urzędów szła

ZMIANA PORZĄDKU ADMINISTRACYJNEGO, zmiana systemu pracy, ponieważ psychologia urzędnika-Polaka inną jest niż psychologia urzędnika-Niemca. To stosowanie się do psychologii nowego zespołu pracowników, przejawiało

się w szeregu zarządzeń wewnątrz-administracyjnych magistratu.

A teraz kilka słów o pracach technicznych.

Niemcy, opuszczając Poznań

POZOSTAWILI W OPLAKANYM STANIE GAZOWNIĘ, ZAKŁAD WODOCIĄGOWY I ELEKTROWNIĘ.

Gazownia do tego stopnia była zaniedbaną, że magistrat korzystając z tego, że istniał ogólny

Co robi rząd dla zwiększenia ilości pól uprawnych?

Dotychczasowa działalność Urzędu zagospodarowania odłogów. — Kredyty dla rolników. — Skutki ustawy o przymusowym wydzierżawieniu. — Kto ma się zająć wydzierżawieniem odłogów? — W Małopolsce zachodniej odłogów prawie niema. — W Małopolsce wschodniej zmniejszyły się one o 50 procent.

Rozmowa z ministrem rolnictwa p. J. Poniatowskim.

Warszawa, 10 sierpnia.

W r. 1918 ilość nieużytków w kraju naszym wynosiła 6 milionów morgów, w r. z. wzrosła ona do 8 milionów morgów, co ogromnie utrudnia wyżywienie kraju.

Pragnąc dowiedzieć się, co robi rząd dla zmniejszenia tej ilości nieużytków, zwrócił się jeden z dzienników warszawskich do ministra rolnictwa p. Juliana Poniatowskiego, który oświadczył co następuje:

— Działalność dotychczasowa Urzędu Zagospodarowania Odłogów polegała głównie na stworzeniu pomocy rolnej przez udzielanie kredytów tym osobom, które są w stanie podjąć prace gospodarczą rolną, a nie posiadają na to środków. Kredyt przyznany przez sejm w wysokości 1 miliarda marek, został w ogromnej swej części, bo w wysokości czterech piątych zużytkowany w czasie zasiewów wiosennych na dostarczenie odpowiednich narzędzi, zboża siewnego i na zakup inwentarza roboczego. Ten zakup stanowi zresztą niewielką część tych wydatków. O wydawaniu kredytów poszczególnym osobom decydowały Komitety pomocy rolnej gminne i powiatowe, odnośnie do wyższych sum — Komitety wojewódzkie.

Ustawa o przymusowym wydzierżawieniu odłogów spełniła swoją rolę tylko w części: przyspieszyła dzierżawę prywatną, wobec chęci

uniknięcia wydzierżawienia przymusowego. Główna uwaga Urz. Zag. Odł. była skierowana na te polacie kraju, gdzie odłogi mieliśmy największe i gdzie wydzierżawienie przymusowe miało znaczenie drugorzędne wobec słabości gospodarstw włościańskich.

W celu ostatecznego zakończenia sprawy odłogów i usunięcia jej z porządku dziennego teraz przygotowaliśmy okólnik do wszystkich gmin, które bezpośrednio mają nam dać odpowiedź na kwestyonaryusz, czy są w ogóle gminy jakiegokolwiek odłogów. Odpowiedź ta ma być odciepalną i na podstawie tej odpowiedzi będziemy mieli możność wobec zwiększenia personelu, przystąpienia do właściwej akcji. Na mocy ustawy przystąpienie to rozpoczyna się od dnia 15 września. Okres czasu między 1.7 a 15.9, jest okresem, w ciągu którego ministerium rolnictwa nie przysługuje prawo działania. A do tego czasu opracujemy dokładnie materiał.

Osobiście jestem zwolennikiem tego poglądu, że istotnie szybkie wydzierżawienie odłogów może być wykonane przez gminę samą przez urzędy wyższe i w tym kierunku ministerium rolnictwa zamierza rozporządzeniem wykonawczym upoważnić do działania na miejscu.

— W jakiej mierze działalność ministerium rolnictwa sprawiła, że ilość odłogów się zmniejsza?

Konferencya w Hythe o udaremnieniu najazdu na Polskę.

Obrady Focha, Wilsona i Beatty'ego.

Lyon (PAT). Radio. Prasa angielska podaje, że konferencya w Hythe miała w poniedziałek rano wysłuchać sprawozdańców wojskowych i marynarki, a to ze względu na postanowienie konferencyi, aby przedsięwziąć niezbędne środ-

ki dla udaremnienia najazdu na Polskę. Marszałek Foch, marszałek Wilson i admirał Beatty obradowali do późnej nocy nad różnymi środkami, prócz blokady.

Plan pomocy Ameryki dla Polski.

Lyon (PAT). Radio. Z Waszyngtonu podaje „Morning Post”, że rząd amerykański doręczył rządowi angielskiemu i francuskiemu memoriał, okre-

ślający stanowisko Stanów Zjednoczonych oraz plan akcji dla udzielenia pomocy Polsce.

Gra Krasina i Lloyd George'a.

Zale sówietów z powodu Wrangla.

Poznań (PAT). Dnia 10 sierpnia stacya radiotelegraficzna przejęła radio z Moskwy, przeznaczone dla Krasina, które donosi, że odpowiedź sówietów w sprawie uznania pretensyi wierzycieli angielskich, będzie udzielona w osobnym radiotelegramie, ponieważ warunki, dotyczące porozumienia, muszą być przedtem dokładniej zbadane. Rząd rosyjski domaga się, aby najpierw przysłać dokładny test. układu. W dalszym ciągu podnosi radio, że mimo oświadczenia rządu angielskiego, że nie popiera ofensywy generała Wrangla, ten ciągle atakuje dalej, będąc obficie zaopatrzony w materiał wojenny,

dostarczany przez Anglię. Jeden z generałów Wrangla, zabrany do niewoli, oświadczył, że Wrangiel otrzymuje armaty, karabiny i wszelką inną broń głównie od Anglii, a następnie od Francji. Anglia wielkimi statkami, a Francya mniejszymi wspiera go na morzu. W odpowiedzi na telegram Courzona zapytuje telegram z Moskwy Anglię, w jaki sposób zamierza zadokumentować, że nie wspiera generała Wrangla. W tej sprawie zauważa radio moskiewskie, że dotąd odpowiedzi nie otrzymaliśmy, natomiast Wrangiel otrzymuje pomoc w dalszym ciągu. Pod depeszą tą podpisany jest Cziczerin.

Propaganda polska zagranicą.

Warszawa. (Telefonem M.) Organizacya propagandy polskiej zagranicą jest już na ukończeniu. Jak slychać do Londynu wyjedzie pan Szymon Aszkenaze, do Berlina pan Herman Diamand, do Paryża pan Stefan Dziewulski, do Szwajcaryi był prezydent ministrów pan Jan

Kucharzewski, do Hagi p. Karol Bader. Nominyacje te są już zatwierdzone. Ponadto p. Leopold Władysław Jaworski ma się udać do Wiednia, zaś p. Wojciech Baranowski do Helsingforsu.

Komisya ententy w Cieszynie rozwiązała się.

Cieszyn. (PAT) Komisya międzynarodowa w Cieszynie złożyła swoje urządowanie w ręce prezydenta rządu czeskiego na Śląsku dra

Szraunka, dla części czeskiej i prefekta Żurawskiego dla części polskiej.

Wspólna używalność dworca kolejowego w Cieszynie.

Buta delegata czeskiego.

Cieszyn. (PAT) W myśl traktatu paryskiego zagwarantowano wspólność dworca kolejowego w Cieszynie dla państwa polskiego i czeskiego. Na komisji polsko-czeskiej, która się zebrała celem uregulowania tej sprawy, delegaci nasi podnieśli żądania w sprawie omówienia pod-

staw wspólności dworca i rewizyi cłowej w Cieszynie. Na to odparł delegat czeski, że w żadną dyskusyę w tej sprawie delegaci czescy wdawać się nie mogą, ponieważ naruszałoby to suwerenność państwa czeskiego.

Wyprawa do bieguna.

Poldhu (PAT). Radio. Z Alaski donoszą, że kapitan Amundsen wyjechał z portu na okręcie „Maude” z ekspedycyą na morze podbiegunowe.

„SALON SZTUKI”
SZPITALNA L. 40. Tel. 2486
naprzeciw teatru miejskiego.

oprzedaż i kupno obrazów pierwszorzędných mistrzów polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Chcąc uprzyścić najszerszym warstwom nabywanie prawdziwych dzieł sztuki, zaprowadza dyrekcyja również **sprzedaż na splaty.**

Fiasco etatyizmu w Jugosławii

Zagrzeb, 10 sierpnia.

Jugosłowiańska opinia publiczna domaga się wprowadzenia pełnego wolnego handlu w Jugosławii, wobec tego, iż ze stworzeniem wła-

nej jugosłowiańskiej waluty, której kurs stał się podwyższony i ze względu na bogactwa żniw, nie istnieją żadne względy, dla których wskazanem byłoby ograniczenie handlu. Największy dziennik jugosłowiański „Trgovinski Glasnik” wykazuje, jak nierdrowe stosunki wprowadził system etatyizmu. Ostatnio państwo rozpięło konkurs na dostawę przeznaczonych dla Austrii 4000 wagonów pszenicy i 15.000 wagonów kukurudzy. Dostawę otrzymali ci handlarze, którzy dopiero przed niedawnem przy niskich cenach zakupili te środki żywności i stąd mogli je taniej oddawać. Mimo to zarabiają oni przy tem jeszcze więcej, niżby mogli zarabiać w wolnym handlu. Na wielkie straty mazażeni są ci kupcy, którzy już przed miesiącami w oczekiwaniu wolnego handlu po ówczesnych wysokich cenach zakupili środki żywności i nie mogą ich obecnie odsprzedawać.

Z Nowego Sącza.

Nowy Sącz w sierpniu.

(O.r.) Miasto i powiat tutejszy pozostaje pod wrażeniem poważnej chwili, którą obecnie przeżywamy. Ruch ochotniczy, wzmożona subskrypcya na pożyczkę zwycięstwa i odrodzenia,

masowe wpisywanie się na członków Polskiego Czerwonego Krzyża, oto są znamiona, cechujące życie publiczne w mieście i na wsi.

Szczególnie jak zwykle, żywy udział bierze we wszystkich pracach, zmierzających do wzmożenia obrony państwa przed natarczywym wrogiem zewnątrznym kolejarz polski. Wszelka inicjatywa, zapoczątkowanie i wprowadzenie w czyn, spoczywa w głównej mierze w doświadczonych ręce specjalnych komitetów, na których czoło wybija się zawsze starszy radca kolejowy, p. inż. Suchanek.

Dzięki jego pracy, tak w mieście, jak i na kolei, gdziekolwiek chodzi o sprawy pierwszorzędnej wagi dla dobra Ojczyzny, skutek jest zapewniony. Pod jego przewodnictwem, jako urzędującego w zastępstwie prezesa „Sokoła” zawiązano oddział ochotniczy Obrony Państwa, którego prace zmierzają do uzyskania jak największej ilości ochotników, zdolnych do noszenia broni, lub służby pomocniczej, ewentualnie dla obrony lokalnej.

Z jego też inicjatywy utworzył się komitet do wpisywania na członków Czerwonego Krzyża i ściągania po 20 marek wpisowego od każdego członka, specjalnie z lona kolejarzy. Już dotąd samą koleją w Nowym Sączu ma przeszło dwa tysiące członków Czerwonego Krzyża, nie licząc akcji wszczętej również w mieście, która dotąd wszakże dość słabo się rozwija.

W drugiej połowie lipca napływ uchodźców ze wschodnich kresów do naszego miasta i okolicy był wcale duży, ostatnio wszakże skierowano ruch uchodźczy w okolice dalsze na zachód, głównie dla potrzeb wojskowych. Przeważnie składają się oni z rodzin urzędniczych, pełniących służbę na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej. Oczywiście, że brak mieszkań daje się w tym kierunku ogromnie we znaki, to też władze tutejsze przeprowadziły rekwizycyę wolnych w myśl ustawy mieszkań, tem bardziej, że potrzeby wojskowe również musiałyby być zaspokojone.

Ostatniemi czasy mieliśmy szereg przedstawień, danych przez tutejszy teatr amatorski, które na ogół wypadły bardzo dobrze pod względem reżyseryi i wykonania. Wśród zespołu aktorskiego wyróżnić należy grę p. Pajórowskiej, która niedawno debiutowała już na scenie warszawskiej i rokuje duże nadzieje na przyszłość. Obecnie utworzył się z lona tegoż zespołu kilkumiesięczny kurs dramatyczny pod warunkiem półrocznej współpracy dotyczących adepta sztuki na scenie nowosądeckiej.

Odnowiona i urządzona z komfortem kawiarnia „Imperial” daje publiczności zwłaszcza umysłowo pracującej doskonałą sposobność spędzenia paru godzinnego czasu przy lekturze całego szeregu pism polskich, oraz zagranicznych.

Kino „Sokół” pozostające pod bezpośrednim zarządkiem członka Wydziału Sokół prof. Kosińskiego, czyni staranną okolo podniesienia poziomu i artystycznej wartości przedstawianych filmów, z drugiej strony wpływa dodatnio na majątek i potrzeby tutejszego „Sokoła”. Własny lokal i inne udogodnienia, z których kino może korzystać odciążają budżet Towarzystwa w znacznym stopniu.

Z szerokiego świata.

TRAGICZNY WYPADEK Z AEROPLANEM.

(L.) Porucznik lotnik Locylear, który osiągnął rozgłos sławę dzięki swym nieprawdopodobnym sztukom akrobatycznym, których dokonywał przeskakując z jednego aeroplanu będącego w pełnym locie na drugi, zginął wskutek wypadku z aeroplanem. Wykonywał on lot dla pewnego przedsiębiorstwa kinematograficznego, na aparacie porucznika Elliota. Locklear miał rzucić racę, a aeroplan spadając w szybkim tempie miał ścigać ów pocisk świetlny. Wszystkodokonało się wedle programu i przez pewien czas lotnik z zawrotną szybkością dążył za smugą świetlną. Nagle lotnicy znaleźli się w obrębie płomieni. Darnie pragnęli wlecieć w górę, by oddalić się od ognia; aeroplan zderzył się z dymem zapłonął jak pochodnia i spadł z wysokości 200 m ze swymi dwoma pasażerami.

GIPS ALABASTROWY

PRZYBORY DO RYBOŁOSTWA
REIM – SKA, KRAKOW.

Pamiętajmy o polskim żołnierzu!!!

BIURO PRZEWÓZ

SPÓŁKA Z OGR. POR. — ZAŁOŻONE PRZEZ CENTR. ORGAN. ROLN.
1920 Kraków, ul. Wiślna 8, t. p. Tel. 3588

wykonuje spedycje wszelkiego rodzaju. — Wysyłka towarów w wozach zbiorowych do wszystkich miast w Polsce. Przewóz i ekspedycja mebli we własnych wozach meblowych wraz z konwojem. (Dla urzędników przesiedlających się ceny niższe). Własne magazyny na kolei. Własne zaprzęgi i automobile do rozwozu towarów.

Pomocnik geometry

potrzebny zaraz do samodzielnego prowadzenia robót mierzniczych. Wynagrodzenie dobre. Oferty nadsyłać: Miechów Ziemia Kielecka, Stowarzyszenie „Młot” dla geometry. 2003

W piątek rano na ul. Lubicz lub Strzeleckiej

zgubiono portfel

z pieniędzmi i dokumentami wojskowymi na nazwisko Jan Jarosz. Znajazca zechce sobie pieniądze zatrzymać, zaś portfel z dokumentami wojskowymi przesłać do Biura dzienników i ogłoszeń Maryana Hnupczyca, Jagiellońska 7. 2001

ATRAMENTY

antycypatory, kancelaryjne i szkolny konkurencyjnie tanio, tylko hurtownie, sprzedaje Fabryka atramentów Wiktor Mondalski, Dąbrowa Górnicza. Cenniki na żądanie. — Trzy próbki za nadesłaniem 20 Mk.

Witówki do odłączania mleka marki „Baltic”, „Rival”, „Svecia”, maszyny do pisania, Kasy kontrolne, rolki kuponowe do sprzedania. Juliusz Hecker, Kraków, św. Marka 25. 1997

Ratujcie włosy!

Psycho-frenolog Szyller-Szkołnik (autor prac naukowych) wszystkim cierpiącym na łupież i wypadanie włosów wysła cenne wskazówki i rady bezinteresownie. Adresować: Psycho-frenolog Szyller-Szkołnik, Warszawa, Piłkna 25, róg Marszałkowskiej. 1963

Pasta do podłóg terpentynowa 1833

Perfumerya Leserkiewicz i Ska Kraków, plac Szczepański 2.

MASZYN DO PISANIA i rachowania, kasy kontrolne, rolki kuponowe dostarcza Juliusz Hecker, Kraków, św. Marka 25. 1992

NOWOCZESNIE URZĄDZONA

ODLEWNIJA ŻELAZA I METALI W MAŁOPOLSCE

przyjme dalsze zamówienia na dostawę masowo wykonanych surowych odlewów z żelaza (Grauguss) i metali w wadze sztuki od 0.5 do 3000 kg. modele własne lub nadesłane. Zgłoszenia: „Mechaniczna formiarnia 47³⁴” do Biura „Ruch”, Kraków, Szczepańska 9. 2000

Prawo polityczne Polski (Prof. Starzyńskiego) i 1998

Instytucje prawa rzymskiego (Czyhlarza) już są do nabycia w Bibliotece Słuchaczy Prawa we Lwowie, Małeckiego 9.

Maszyny do pisania i rachowania nawet zupełnie zniszczone

przyjmuje do gruntownej naprawy i czyszczenia piece w Galerii pracowni do naprawy maszyn biurowych. Wykonanie dokładne, prędkie i pod gwarancją. 1479

W. KEYHA, mechanik, Kraków, Floryańska 3.

PONCZOCHY JEDWABNE

farbują najlepsze barwniki. Perfumerya Leserkiewicz i Ska Kraków, plac Szczepański 2. 1831

WŁADYSŁAW SZULICKI uciekinier z Podola poszukuje swego ojca i braci. Adres: Chorzelów, dobra hr. Tarnowskiego. 1988

Zawiadamiam odbiorców hurtownych, że już czas zaopatrzyć się na sezon jesienny w najlepszą farbę do materyi I. Wł. Szulca:

„PALATYN” 1928

Zamówienia skuteczniams pocztą.

HURTOWNY SKŁAD MATERIAŁÓW APTECZNYCH. J. Brykman, Łódź, Zachodnia 41.

Pamiętajmy o polskim żołnierzu.

BAŁTYCKIE TOWARZYSTWO ŻEGLUGI MORSKIEJ

(Baltic Steamship Corporation of America)
NEW YORK, N. Y. WARSZAWA
Woolworth Building. Prózna nr. 3.

Bałtyckie Towarzystwo Żegluga Morskiej posiada dwa potężne okręty, każdy o pojemności 12.000 ton. Pierwszy okręt „Gdańsk” odpłyne z portu Gdańsk wprost bez przesiadania do Nowego Jorku w połowie sierpnia roku bieżącego, zabierze 2000 pasażerów i 6000 ton bagażu i towarów.

Podróż trwa tylko 12 dni!

Koszta przejazdu

z Gdańska do Nowego Jorku (szyfkarzy): Trzecia klasa z utrzymaniem kompletnym w czasie podróży morskiej na okręcie wraz z podatkiem rząd. polskim i amerykańskim kosztuje 145 dolarów amer., płatne w Warszawie w Markach polsk. po kursie dnia. Pierwsza klasa w przepysznym urządzonej wygodnych, eleganckich kabinach wraz z utrzymaniem na okręcie 222 dolarów amer. i wyżej, płatnych w Warszawie w Markach polskich po kursie dnia.

Obszerne baraki przygotowane w Gdańsku mogą pomieścić kilka tysięcy osób; przygotowane są również kantyny i osobne pościagi dla szybkiego przewiezienia reemigrantów do ich miejsca zamieszkania.

Opis pierwszego polskiego okrętu „New Rochelle”.

Okręt „New Rochelle” jest dawniejszym okrętem „Hamburg”, należącym do ruchliwej linii pasażerskiej „Hamburg-Ameryka”, którym setki tysięcy Polaków odbyło drogę z Hamburga do Ameryki i odwrotnie. „New-Rochelle” ma długości 506 stóp, pojemności 12.000 ton, szerokości 61 stóp. Pomieści wygodnie 2000 pasażerów i 6000 ton bagażu. Szybkość wynosi 16 węzłów na godzinę. „New-Rochelle” posiada wspaniałe sale jadalne, telegraf bezdrutowy, łódzie ratunkowe, lekarza polskiego, szpital, tłumacza, oraz opiekę rządu polskiego w osobie specjalnego delegata rządu polskiego, który emigrantów odwiezie z Gdańska do Nowego Jorku. 1988

Informacje dla mających zamiar jechać do Ameryki.

Osoby pragnące wyjechać do Ameryki winny naprzód postarać się u władz w miejscu swego stałego zamieszkania o paszport zagraniczny i paszport ten dać poświadczyć w konsulacie amerykańskim w Warszawie.

Najłatwiej otrzymać można to poświadczenie w konsulacie amerykańskim, jeśli się przedłoży poświadczenie „Affidavite”, że wyjeżdżający ma w Ameryce krewnych, na których utrzymanie może liczyć. Takie poświadczenie „Affidavite” winno być zrobione w Ameryce przed tamtejszym rejentem i za pośrednictwem polskiego konsulatu w Ameryce przesłane do Warszawy bądź do Urzędu Emigracyjnego (Aleje Jerozolimskie 56), bądź też do naszego biura w Warszawie, ul. Prózna nr. 3, lub też oddać w Ameryce Bałtyckiej Kompanii Okrętowej pod adresem: Baltic Steamship Corporation, Woolworth Building, New-York.

Każdy cudzoziemiec przybywający do Ameryki, o ile ma powyżej 16 lat, musi wykazać, że umie czytać w swym ojczystym języku i że jest zdrowy.

Wszyscy wyjeżdżający do Ameryki III klasą pasażerowie muszą przebyć 12 dni kwarantanny sanitarnej w Gdańsku na własny koszt.

Wszelkich informacji co do podróży, kupowania kart okrętowych i t. d., udziela Jeneralna reprezentacja Bałtyckiej Kompanii Okrętowej w Warszawie, ul. Prózna nr. 3, w gmachu Banku Kupiectwa Polskiego oraz wszystkie Oddziały Banku Kupiectwa Polskiego.

Oddział w Krakowie ulica Pliarska nr. 2. róg Plant i ulicy Sławkowskiej.